

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 30 (547)

Mierzeszyn, 11 czerwca 2023 r.

ISSN 2082-0089

Rok 14

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

BAZYLIKA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO NA SZCZYCIE WZGÓRZA MONTMARTRE W PARYŻU

KOMUNIKAT METROPOLITY GDAŃSKIEGO DOTYCZĄCY WPROWADZENIA W ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ POSŁUGI DIAKONA STAŁEGO

W dniu Pięćdziesiątnicy, jak czytamy w Dziejach Apostolskich, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli głosić wielkie dzieła Boże. Wtedy zrodził się Kościół, który głosi Ewangelię aż do dziś. To zadanie, jak podkreśla papież Franciszek, realizuje się jedynie w mocy Ducha Świętego, który przygotowuje serca. On jest „*siłą sprawczą ewangelizacji*”. Duch Święty czyni to przez ludzi. Obdarza ich różnymi charyzmatami i powołuje do rozmaitych posług w Kościele. Niektóre posługi są konsekwencją przyjętych w Kościele święceń - biskupich, prezbiteratu i diakonatu, również diakonatu stałego. Inne natomiast są powierzane mężczyznom i kobietom przez obrzęd ustanowienia ich lektorami, akolitami i katechistami. Każda z tych posług jest w Kościele niezwykle ważna.

Dzieje Apostolskie zawierają opis ustanowienia siedmiu diakonów dla obsługiwanego stołów, aby apostołowie mogli się całkowicie oddać posłudze słowa. Sobór Watykański II odnowił urząd diakona w Kościele, który od V wieku pozostawał jedynie etapem przejściowym dla kandydatów do święceń kapłańskich. Błogosławiony papież Paweł VI, realizując postanowienie soboru, zachęcał, by w Kościołach lokalnych przywrócono diakonat stały z możliwością przyjęcia go przez żonatych mężczyzn. Diakon stały może wspomagać pasterzy w posłudze liturgicznej i duszpasterskiej. Może udzielać chrztu, błogosławić małżeństwa, rozdzielać Komunię świętą, głosić kazania, przewodniczyć pogrzebom. Może również angażować się w różne formy parafialnej i ponadparafialnej aktywności: pracować z młodzieżą, w szkole, w służbie zdrowia; podejmować działalność charytatywną; animować dzieła nowej ewangelizacji, czy formować różnego rodzaju grupy zawodowe. W obecnych czasach Kościół wzywa nas „*do odpowiedniego dowartościowania daru Ducha Świętego, jakim jest posługa diakona*” (Kongregacja Wychowania Katolickiego, Wytyczne dotyczące formacji diakonów stałych, Rzym 1998, nr 90). Należy zatem przyjąć dar Boży, przywracając ten stan dla dobra wiernych. Wiele jest posług w Kościele. Trzeba jednak pamiętać, że sakramentalny akt święceń jest czymś więcej niż zwykle wybranie, nominacja, delegacja lub ustanowienie. Jego konsekwencją jest dar Ducha Świętego, który pozwala sprawować świętą posługę w Kościele.

Apostołowie wprowadzili posługę diakona, gdy zaistniała konkretna potrzeba.

Powołanie pochodzi od Boga, ale rozeznaje je

Kościół i komunikuje to powołanemu.

Dlatego nie można udzielać święceń diakonatu chętnym, ale tylko tym, których wezwie Kościół, tzn. których wskaże sam biskup lub przedstawia prezbiterzy po rozpoznaniu konkretnej potrzeby we wspólnocie wiary, której przewodzą. Dobro Kościoła gdańskiego, całej wspólnoty i poszczególnych wiernych stanowi więc pierwszą rację wprowadzenia w naszej archidiecezji diakonatu stałego.

Diakonem stałym może zostać żonaty mężczyzna po 35 roku życia, z minimum dziesięcioletnim stażem małżeńskim i za pisemną zgodą małżonki. Nie wystarczy zatem jego własna wola przyjęcia święceń. Diakonem stałym może też zostać kawaler ślubujący celibat w wieku nie niższym niż 30 lat. Dopuszczenie do diakonatu jest uwarunkowane ukończeniem studiów magisterskich z zakresu teologii (można je podjąć w Instytucie Teologicznym Archidiecezji Gdańskiej w Gdyni) i odbyciem czteroletniej formacji duchowej w trakcie ich trwania.

Zawieram sprawę powołań modlitwie wspólnoty naszej archidiecezji i udzielam pasterskiego błogosławieństwa na czas rozeznawania powołania.

Ks. Arcybiskup TADEUSZ WOJDA SAC
Metropolita Gdański

Informacje dla księży (do przekazania kandydatom)

1. Kandydat przed przyjęciem na studia uzupełniające składa osobiście u Dyrektora Instytutu następujące dokumenty (ks. Krzysztof Drews, tel. 505 150 532):
 - podanie o przyjęcie na studia uzupełniające (do Metropolity Gdańskiego);
 - skierowanie i opinię księdza proboszcza z uzasadnieniem;
 - życiorys;
 - odpis aktu chrztu świętego i sakramentu bierzmowania;
 - dyplom ukończenia studiów teologicznych (odpis dyplomu magisterskiego) lub zaświadczenie o rozpoczęciu studiów;
 - jeśli kandydat jest żonaty, przedkłada świadectwo zawartego sakramentu małżeństwa, a także pisemną zgodę żony na rozpoczęcie formacji, przyjęcie święceń i późniejsze pełnienie posługi diakona.
2. Czas rekrutacji trwa do 15 września 2023 r.
3. Statut określający sposób pełnienia urzędu diakona stałego w naszej archidiecezji, opracowywany będzie wraz z rozwojem tej posługi.
4. Odpowiedzi na pytania dotyczące formacji stałych diakonów udziela ks. Krzysztof Drews.

ul. Biskupa Edmunda Nowickiego 1,
80-330 Gdańsk-Oliwa

tel.: 58 552 00 51, e-mail: kuria@diecezja.gda.pl

Arcybiskup
Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski

Kraków, w maju 2023 roku

Czcigodny Księżu Proboszczu,

Serdecznie dziękuję za pamięć wyrażoną w życzeniach z okazji moich święceń kapłańskich, które przyjąłem z rąk Księdza Arcybiskupa Antoniego Baraniaka w dniu 24 maja 1973 roku w Poznaniu.

Jubileusz przyjęcia święceń kapłańskich to zawsze czas łaski. Obchodząc poszczególne rocznice kapłaństwa, lepiej rozumiemy słowa Pana Jezusa z Wieczernika: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem” (J 15,16). I to, że skarb ten nosimy w „glinianych naczyniach” (2 Kor 4,7). Jest wielkim darem to, że mimo tych kruchych naczyń, niesiemy go na chwałę Bożą i dla dobra ludzi przez kolejne lata: Dar i Tajemnica!

Wzajemnie życzę zdrowia i wiele dobra. Niech moja modlitwa, którą obiecuję kierować do Dobrego Boga, będzie moim podziękowaniem za otrzymane dobro.

Z serdecznymi pozdrowieniami i życzeniami Bożego błogosławieństwa

+ Marek Jędraszewski

✠ Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Przewielebny Ksiądz Proboszcz
Ks. Andrzej Sowiński
ul. Wolności 17
83-041 Mierzeszyn

**SZKOLNICTWO W MIERZESZYNIE W PRUSKICH
UREGULOWANIACH PRAWNYCH (1763-1872).
W 260. ROCZNICĘ UCHWALENIA
REGULAMINU DLA SZKÓŁ WIEJSKICH I 155.
ROCZNICĘ ZBUDOWANIA OBECNEJ SZKOŁY
W MIERZESZYNIE**

Kościół św. Bartłomieja Apostoła i odbudowana po pożarze w 1868 roku szkoła (ok. 1900 r.)

Początki szkolnictwa w Mierzeszynie giną w mrokach dziejów. Pierwsza informacja wymieniająca miejscową szkołę i jej nauczyciela pochodzi z 1760 roku, kiedy to królewski tenentariusz Jan Trembecki przy kościele zbudował chatę przeznaczoną na katolicką szkołę. Tak, jak i niemal wszędzie z pewnością była to szkoła parafialna, w której uczył organista. Obowiązek prowadzenia szkoły spoczywał na plebanie.

12 sierpnia 1763 roku z inicjatywy króla Prus Fryderyka II Wielkiego powstał regulamin dla ewangelickich szkół wiejskich, który wszedł w życie w Mierzeszynie po przejęciu wsi przez Prusy po I rozbiórce Polski. Do 1786 roku w szkole uczyły się tylko katolickie dzieci. W 1786 roku na mocy zarządzenia regencyjnego zatrudniono w niej pochodzącego z Łużyc ewangelickiego nauczyciela Johanna Gottfrieda Zachariasia. Zmarł w 1814 roku.

Regulamin stosowany ogólnie we wszystkich zachodniopruskich szkołach wiejskich wprowadzał powszechny obowiązek szkolny dla dzieci w wieku od 6 (choć można było już posłać dziecko do szkoły po ukończeniu 5 roku życia) do ukończenia 14 lat. Do zadań nauczyciela, który miał być człowiekiem pobożnym, nie zajmującym się wykonywaniem niegodnych zawodów (muzykowania na weselach i prowadzenia wyszynku), wykazującym się sprawnością w nauczaniu i wychowaniu pobożnego chrześcijanina i wiernego poddanego, nie nadużywającym stosowania kar cielesnych (w przypadku większych przewinień o wymiarze

kary decydował proboszcz jako lokalny inspektor szkolny) i dającym dobry przykład uczniom należało uczenie pamięciowe religii, czytania, pisania i liczenia z posiadanych przez uczniów podręczników. Dla biednych dzieci kupowano podręczniki za gminne lub kościelne środki pod warunkiem przechowywania ich przez nauczyciela w szkole. W przypadku, gdyby uczeń nie osiągnął wystarczających kompetencji w znajomości zasad wiary, liczenia i czytania oraz udzielania prawidłowych odpowiedzi na pytania nauka miała być przedłużana. Nauka była płatna, a koszty pokrywali rodzice lub opiekunowie, którzy płacili kary w przypadku nie posyłania dzieci do szkoły (naukę dzieci ubogich i sierot opłacano z kasy gminnej lub kościelnej). Wysokość opłat zależała od rodzaju przekazywanej uczniowi wiedzy i umiejętności. I tak za każde dziecko w zimie dopóki nie nauczyło się czytać rodzice i opiekunowie płacili sześć fenigów, jeśli nauczyło się już czytać dziewięć fenigów, a jeśli nauczyło się czytać i liczyć po jednym groszu tygodniowo.

W miesiącach letnich opłaty ze względu na niepełny wymiar godzin nauczania zmniejszano. I tak, gdy za dziecko płacono sześć fenigów, to latem cztery, gdy dziewięć fenigów, to latem sześć, a gdy jeden grosz, to latem osiem fenigów. Szkoła była wizytowana dwa razy w tygodniu przez proboszcza, który sprawował funkcję lokalnego inspektora szkolnego nadzorowanego przez superintendenta wizytującego co roku szkoły i egzaminował uczniów oraz urządzał konferencje dokształcające dla nauczycieli. Zajęcia w zimowej porze odbywały się od św. Michała do Wielkanocy we wszystkie dni tygodnia w godzinach 8.00-11.00 i po południu w godzinach 13.00-16.00 z wyjątkiem śród i sobót. W porze letniej zajęcia odbywały się ze względu na to, że uczniowie pomagali rodzicom w pracach rolnych we wszystkie dni tygodnia po południu przez trzy godziny. Wtedy to z reguły nauczyciel powtarzał wiadomości zdobyte przez uczniów w porze zimowej.

Aby umożliwić dzieciom uczęszczanie do szkoły regulamin nakazywał zatrudnić we wsi pastucha lub ustalić kolejność pasania bydła przez dzieci. Regulamin nie przewidywał żadnych ferii, a szkoła sama miała ustalić wolny czas dla uczniów. Z reguły była to godzina wolnego po każdej lekcji w porze zimowej i tylko pół godziny wolnego w porze letniej. Prócz nauczania dzieci do zadań nauczyciela należało też prowadzenie w niedziele godzinnych zajęć powtórkowych z czytania z Nowego Testamentu lub innych budujących chrześcijańskiego ducha książek i ćwiczenia pisania poprzez przepisywanie tekstów z Pisma Świętego

z osobami niezamężnymi. Poza tym przed i po południu, szczególnie gdy pełnił funkcję zakrystianina lub organisty uczestniczył z dziećmi w śpiewaniu psalmów i pieśni kościelnych i recytowaniu tekstów biblijnych oraz wspólnie z proboszczem w katechizacji.

W 1812 roku zbudowano nową ewangelicką szkołę, w której w 1841 roku utworzono drugą klasę z katolickim nauczycielem. W 1887 roku odnotowano, że w mierzeszyńskiej szkole parytetowej istniały trzy klasy z dwoma nauczycielami. W 1859 roku szkoła otrzymała swój statut, a w dwa lata później spłonęła wraz z przyległymi budynkami parafialnymi. Odbudowano ją w 1868 roku.

Od 11 grudnia 1845 roku swe zadania wykonywała na podstawie nowej królewskiej ordynacji szkolnej wprowadzającej po raz kolejny powszechny obowiązek szkolny w państwie pruskim od 6 do 14 roku życia. W uzasadnionych przypadkach proboszcz sprawujący jako inspektor szkolny nadzór pedagogiczny nad szkołą w porozumieniu z nauczycielem mógł przedłużyć uczniowi naukę o rok lub dwa lata. Nieusprawiedliwione opuszczanie szkoły lub złośliwy stosunek rodziców lub opiekunów do obowiązku szkolnego skutkowało nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 4 fenigów za każdy dzień absencji.

Nauczyciela traktowanego jako urzędnika państwowego zatrudniał zarząd szkoły, a zatwierdzały go na stanowisku władze regencyjne (zezwalające mu też na podjęcie dodatkowego zajęcia). Jego uposażenie finansowe i materialne regulowały królewskie podstawy szkolnictwa, które zapewniały mu służbowe mieszkanie, 50 talarów w gotówce, pastwisko dla przynajmniej dwóch sztuk bydła, ogród przydomowy i miejsce na założenie sadu, drewno opałowe do ogrzewania domu i szkoły, grunt uprawny, zabudowania gospodarcze, 12 szefli żyta, 2 fury siana, 2 fury słomy oraz zwolnienie z podatków państwowych i komunalnych. Dzieci mogły być karane przez nauczyciela tylko w ramach kary rodzicielskiej. W przypadku przekroczenia przez niego tych ram prawnych dyscypliny szkolnej odpowiadał dyscyplinarnie. W każdej szkole istniał zarząd szkolny nadzorowany przez proboszcza jako jego przewodniczącego i lokalnego inspektora szkolnego podlegającego inspektorowi powiatowemu egzaminującemu w swym obwodzie szkolnym nauczycieli i uczniów. Szkoły otrzymywały statut opracowany przez landrata i zatwierdzony przez władze regencyjne. Jej majątkiem zarządzały kasy szkolne.

15 października 1872 roku Ministerstwo

Oświaty, Wyznań i Medycyny wydało postanowienia ogólne i instrukcje dotyczące urządzania, zadań i celów pruskich szkół elementarnych między innymi parytetowej szkoły w Mierzeszynie.

Zgodnie z nimi powszechny obowiązek szkolny dotyczył dzieci w wieku od 6 do 14 lat. W uzasadnionych przypadkach nauka mogła być przedłużona o rok lub dwa. Imienną listę uczniów co roku do 15 marca przekazywał nauczycielowi samorząd lokalny, a ten wpisywał dzieci na początku roku szkolnego na listę główną z zaznaczeniem, czy dziecko jest ochrzczone, czy też nie. Za nieuzasadnione absencje uczniów w szkole groziły rodzicom lub opiekunom kary pieniężne. Regencyjnym rozporządzeniem zabroniono im bez pisemnego zezwolenia lokalnego inspektora szkolnego wysyłania dzieci w roku szkolnym do pasienia bydła. Postanowienia ustalały, że jednoklasowa szkoła miała być podzielona na trzy oddziały, które były zróżnicowane w zależności od wieku i poziomu wykształcenia uczniów. Przejście na kolejny odbywało się po zdaniu pozytywnie egzaminu. Nauka miała odbywać się z uwzględnieniem komfortu nauczania i zdrowia uczniów. Jeśli liczba uczniów przekroczyła liczbę 120, to tworzone trzecią klasę. W pierwszej klasie było 12 godzin lekcyjnych tygodniowo, w drugiej 24, a w trzeciej 12.

DARIUSZ DOLATOWSKI

INTENCJE MSZALNE lipiec 2023

1. sobota	18 ⁰⁰ + Antoni Sowiński: 3. rocznica śmierci
2. niedziela	7 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Hanny i Krzysztofa Grabińskich: 24. rocznica sakramentu małżeństwa oraz w intencji dzieci Weroniki i Bartosza 9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Igi Płotka: 4. rocznica urodzin 11 ⁰⁰ + Krystyna i Karol Knotowscy
3. poniedziałek	7 ⁰⁰ + Irena Niemykin: 2. rocznica śmierci
6. czwartek	7 ⁰⁰ + Dawid Truszczyński
7. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Eweliny i Krzysztofa Sobieckich oraz Karoliny i Gabriela Słowik: 10. rocznica sakramentu małżeństwa
8. sobota	18 ⁰⁰ + Ryszard, Jerzy Szymańscy oraz Brunon Drywa
9. niedziela	7 ³⁰ + zmarli z rodzin Jankowskich i Zielonko 9 ³⁰ + Kinga i Zbigniew Lorek oraz zmarli z rodzin Kozaków i Groszów 11 ⁰⁰ + Czesław Ronowicz: 7. rocznica śmierci oraz Karol Pięta
10. poniedziałek	18 ⁰⁰ + rodzice Zygmunt i Zofia Gaładyk
11. wtorek	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
12. środa	7 ⁰⁰ + Marianna Meger
13. czwartek	7 ⁰⁰ + Anna Myszk
14. piątek	18 ⁰⁰ + Marianna Meger
15. sobota	18 ⁰⁰ + Józefa Senderska: 5. rocznica śmierci
16. niedziela	7 ³⁰ + Mieczysław Turski; rodzice Jan i Katarzyna Turscy, Stefania i Władysław Balińscy oraz rodzeństwo z obojga stron 9 ³⁰ + Stanisława Świdorska: 14. rocznica śmierci 11 ⁰⁰ + Zbigniew Kloskowski: rocznica urodzin
17. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Jan i Gertruda Kuduk oraz dziadkowie
18. wtorek	18 ⁰⁰ + Mieczysława Muszyńska
19. środa	7 ⁰⁰ + Marianna Meger
20. czwartek	7 ⁰⁰ + Jadwiga Schützmann
21. piątek	18 ⁰⁰ + Robert Bukowski oraz Krystyna i Zdzisław Drzymkowscy
22. sobota	16 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy Damps: 70. rocznica urodzin 18 ⁰⁰ + Imgarda i Bronisław Falkiewicz; zmarli z rodzin Zarzyckich, Wasilewskich; Mieczysław Stajniak
23. niedziela	7 ³⁰ + Feliks Butowski: 37. rocznica śmierci; żona Zofia i rodzeństwo z obojga stron 9 ³⁰ + Pelagia Wilga i mąż Waclaw 11 ⁰⁰ + dziadkowie z obojga stron z rodzin Łada i Andrzejczak
24. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Marianna Meger
25. wtorek	18 ⁰⁰ + Anna Myszk
26. środa	18 ⁰⁰ + Helena i Stanisław Szymczyk
27. czwartek	7 ⁰⁰ + Mieczysława Muszyńska 18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy Borkowskiej: 40. rocznica urodzin oraz w intencji męża Krzysztofa i córeczki Igi
28. piątek	18 ⁰⁰ + Jadwiga Schützmann
29. sobota	17 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Barbary i Ryszarda Adamczyk: 45. rocznica sakramentu małżeństwa 18 ⁰⁰ + Anna Myszk
30. niedziela	7 ³⁰ + Feliksa i Andrzej Bąk; Stanisław i Władysława Wiśniewscy oraz brat Jerzy 9 ³⁰ + Władysław, Stanisław i Jerzy Wiśniewscy 11 ⁰⁰ + Gerda Skibowska
31. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Ewa Rusyniak

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2023

304. Justyna i Paweł Wlazło, Mierzeszyn
 305. Katarzyna i Wojciech Koryccy, Mierzeszyn
 306. Anna i Ryszard Masełbas, Warcz
 307. Czesław Adamczyk, Mierzeszyn
 308. Barbara i Henryk Hinz, Olszanka
 309. Halina Ronowicz, Błotnia
 310. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
 311. Pelagia Malec, Mierzeszyn
 312. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
 313. Eryka Żurek, Domachowo
 314. Władysław Gajęcki, Domachowo
 315. Zuzanna Bliszczuk, Domachowo
 316. Helena Stosio, Domachowo
 317. Krystyna Kucmann, Olszanka
 318. Teresa i Ryszard Budzyńscy, Warcz
 319. Marcin Gliński, Domachowo
 320. Janina Szuba, Mierzeszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

UROCZYŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

W piątek, 16 czerwca 2023 roku o godz. 18.00 w kościele poewangelickim będzie sprawowana uroczysta Msza święta ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Po zakończonej Eucharystii procesja wokół kościoła. Serdecznie zapraszam.

ks. Andrzej

NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE W MIERZESZYNIE 2023

Serdecznie zapraszam Parafian do uczestniczenia w czerwcowych nabożeństwach ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Nabożeństwa są odprawiane pod koniec Mszy świętej od poniedziałku do soboty.

ks. Andrzej

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na lipiec 2023

O życie eucharystyczne

Módlmy się, aby katolicy stawiali w centrum swojego życia celebrowanie Eucharystii, która głęboko przemienia relacje międzyludzkie oraz otwiera na spotkanie z Bogiem i braćmi.

NOWY PROBOSZCZ W SOBOWIDZU

Ks. Arcybiskup Tadeusz Wojda SAC Metropolita Gdański mianował dnia 2 czerwca 2023 roku ks. kanonika Krzysztofa Mudlaffa, dotychczasowego wikariusza Parafii św. Franciszka Ksawerego w Przywidzu, proboszczem Parafii Przemienienia Pańskiego w Sobowidzu. Nowy proboszcz urodził się 31 października 1967 roku, a święcenia prezbiteratu przyjął 22 maja 1993 roku z rąk Ks. Arcybiskupa Tadeusza Gocłowskiego CM Metropolity Gdańskiego.

Dotychczasowy proboszcz Parafii Sobowidz, ks. kanonik Krzysztof Masiulanis został mianowany proboszczem Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Gdańsku Chełmie (w miejsce ks. Romana Łabonarskiego, który przeszedł na emeryturę).

Obecnie, w dekanacie Trąbki Wielkie najdłużej urząd proboszcza sprawuje ks. Andrzej Sowiński, proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie (od 1 lipca 2010 roku).

PRZEGLĄD PIEŚNI MARYJNYCH

Wójt Gminy Trąbki Wielkie Pan Błażej Konkol oraz Męskie Towarzystwo Śpiewacze GRYF z Trąbek Wielkich zapraszają na X Przegląd Pieśni Maryjnych do Sanktuarium Matki Bożej Trąbkowskiej w niedzielę, 11 czerwca 2023 roku. Rozpoczęcie przeglądu o godz. 15.00. Wystąpi m.in. Chór Parafialny „Santo Bartolomeo” z naszej parafii.

MODLITWA O POWOŁANIA

Do Ciebie, Panie, zwracamy się z ufnością! Synu Boży, posłany przez Ojca do ludzi wszystkich czasów i żyjących w każdym zakątku świata! Błagamy Ciebie, za pośrednictwem Maryi, Matki Twojej i Matki naszej: spraw, aby w Kościele nie brakowało powołań, zwłaszcza do szczególnej służby Twemu Królestwu. Jezu, jedyny Zbawicielu człowieka!

Modlimy się do Ciebie za naszych braci i za nasze siostry, którzy odpowiedzieli „tak” na Twoje powołanie do kapłaństwa, do życia konsekrowanego i do misji. Spraw, aby ich życie odnawiało się każdego dnia i stawało się żywą Ewangelią. Panie miłosierny i święty, nadal posyłaj nowych robotników na żniwo Twego Królestwa! Pomagaj tym, których powołujesz, by Cię naśladowali w naszych czasach: spraw, by kontemplując Twoje oblicze, przyjmowali z radością tę przedziwną misję, którą im powierzasz dla dobra Twego Ludu i wszystkich ludzi.

Ty, który jesteś Bogiem i żyjesz, i królujesz z Ojcem i Duchem

Świętym na wieki wieków. Amen.

Papież JAN PAWEŁ II

MODLITWA O POWOŁANIA

Dobry Pasterzu naszych dusz, Ty znasz swoje owce i wiesz, jak dotrzeć do serca człowieka. Otwórz umysły i serca młodych, którzy szukają i oczekują słowa prawdy dla swego życia, daj im odczuć, że tylko w Tajemnicy Wcielenia znajdują pełne światło. Dodaj odwagi tym, którzy wiedzą, gdzie szukać prawdy, ale boją się, że Twoje wymagania są zbyt trudne i porusz ducha tych, którzy chcieliby pójść za Tobą lecz nie umiejąc przewyciężyć niepewności i strachu, idą za innymi głosami i wchodzą na drogi prowadzące donikąd.

Ty jesteś Słowem Ojca, Słowem, które stwarza i zbawia.

Słowem, które oświeca i umacnia serca, przełam swoim Duchem opory i wahania niezdecydowanych, daj tym, których powołujesz, odwagę odpowiedzi na z miłością: „Oto ja, poślij mnie!”. Amen.

Papież JAN PAWEŁ II

BAZYLIKA SACRÉ-CŒUR

Kiedy w 1870 roku wybuchła wojna francusko-pruska, dwaj francuscy przemysłowcy przysięgli sobie, że jeżeli po wojnie ujrzą Paryż takim samym, jak przed wojną, to wybudują bazylikę ku czci Serca Jezusowego. Gdy rok później po zakończeniu działań zbrojnych okazało się, że Paryż został nietknięty, przemysłowcy postanowili spełnić swoją obietnicę. Propozycję z zadowoleniem przyjął ówczesny arcybiskup Paryża i już w 1876 roku rozpoczęto budowę. Ukończono ją w 1914 roku, jednak wybuch pierwszej wojny światowej uniemożliwił konsekrację. Odbyla się ona 5 lat później, w roku 1919.

Bazylika Sacré-Cœur wybudowana została na szczycie wzgórza Montmartre w 18. dzielnicy Paryża. Zaprojektował ją Paul Abadie w stylu historyzmu o cechach romańsko-bizantyńskich. Do budowy zastosowano na elewacjach trawertyn (nazywany również białym granitem), stąd potoczna nazwa – biała bazylika.

Jej kopuły mają wysokość 79 metrów, a wieża północna 83 metry. W owej wieży znajduje się najcięższy dzwon w Paryżu (19 ton), nazywany „Savoyarde”, jego serce waży 500 kg. Ze szczytu kopuły można oglądać panoramę Paryża i tereny oddalone o 30 km.

wikipedia

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.paraflia.i3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie.

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzszynie.

Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.

Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,

e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.